

[Honoré.]

Vi har derfor foreslået, at man genfremsatte lovforslaget og gjorde det til genstand for fornyet udvalgsbehandling, ikke mindst på baggrund af, at man indhentede udtalelser fra de parter, der var blevet berørt deraf.

De grunde, vi har til at foretrække kirkeministerens oprindelige lovforslag, har vi givet til kende i tillægsbetænkningen, hvortil jeg henviser interesserede.

Kaj V. Andersen (V):

Omkring disse forhold ved livets afslutning er der nok faldet nogle bemærkninger her, som den højtærede formand siger ikke skulle være faldet. Jeg vil godt trække en anden skuffe ud lige et øjeblik.

Et overordnet hensyn for mig for at medvirke til at tilbageføre begravelsesmyndigheden til beboelsesstedets sognepræst har været at rette et i al fald første slag imod de forhold, der hersker i det københavnske begravelsesvæsen. Hver gang man i novelleform, romanform, film, teater, tv ser fremstillet, ofte parodieret, begivenhederne omkring livets afslutning, den udnyttelse, der sker af de pårørende, er der meget ofte grund til alene at rette opmærksomheden imod Københavns kommunes fuldstændig ublu takstpolitik. Man vil meget ofte hænge bedemænd ud, man vil meget ofte hænge Dansk Ligbrændingsforening ud som enkeltpersoner, der udnytter de pågældendes specielt følelsesladede og særprægede situation, men det er meget ofte således, at det er Københavns begravelsesvæsens urimelige takstpolitik, der er synderen. Hvert træ, hver blomst, hvert lys, hver tomme kapelsal skal betales efter meget høje takster, noget, som i det øvrige land og i folkekirkens kirkerum er fuldstændig gratis. Derfor har vi ønsket, at sognepræsten i beboelsessognet, i denne store by f. eks., skulle være begravelsesmyndighed, at han får lejlighed til at være den, der først får kontakt med de efterladte og kan sige til dem rent praktisk: det skal ikke koste jer mere end det aller mest nødvendige at få jeres efterladte i jorden, for sognekirken, med fuld betjening, står gratis til rådighed for enhver, der er medlem af folkekirken. Det får de efterladte meget sjældent at vide. De får det måske også for sjældent at vide af Dansk Ligbrændingsforening og af de forskellige bedemænd

— det tør jeg ikke udtale mig om — men vi kan da i al fald sørge for at være helt sikre på, at de kan få det at vide af den sognepræst, de henvender sig til.

Det har været et hovedhensyn for mig i første række at være med til at rette et slag imod Københavns begravelsesvæsen, og jeg er glad for, at der i betænkningen står, at man ønsker spørgsmålet om dette specielle begravelsesvæsen taget op ved en senere lejlighed — som et lovforslag måske eller hvad vi nu kan finde ud af — og at man peger på, at de særlige begravelsesudgifter, der gælder i København, må kunne afvikles.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Jeg føler trang til at takke udvalget for et dybtgående og sagligt arbejde. Den debat, der har været i forbindelse med de ændringsforslag, der er stillet af kristeligt folkeparti, siger jo noget om, at det forholder sig sådan, at kirkeudvalgets medlemmer virkelig er engageret i den problematik, man har haft til drøftelse.

Jeg forstod på hr. Honoré, at han mente, det var for sent, udvalget havde taget disse ting op. Jeg forstod også på hr. Honoré, at han mente, det var lavet uden overblik, og at det i virkeligheden vendte op og ned på mange ting.

Det er da givet, at hr. Honoré skal have lov til at have sådanne opfattelser, det skal jeg da ikke på nogen måde anfægte, men jeg vil gerne sige til hr. Honoré, at det ville have lettet hele arbejdet med denne lovgivning, om vi havde kunnet få hr. Honorés synspunkter ind i de samråd, jeg har været til. Jeg vil også tro, at det udvalgsarbejde, der er præsteret, kunne have nydt godt af hr. Honorés saglige og faglige indsigt i disse ting. Derfor beklager jeg dybt, at disse ændringsforslag kommer her ved tredje behandling. Vi skal jo huske, at kristeligt folkeparti, da vi havde anden behandling, ikke havde disse indvendinger, da var det et enigt udvalg, også omfattende kristeligt folkeparti, der gik ind for en ændring af lovforslagets § 6.

Der er talt noget om, at man plejer at sigte imod enighed i kirkeudvalget. Det ændringsforslag, som nu foreligger, har den formulering af § 6, som var indeholdt i det lovforslag, jeg lagde frem her i folkettinget, og det har hr. Honoré bemærket ligesom for